

»Farvel, mit Barn! Og hils saa Fru Gaardbo fra mig. Sig hende, at jeg tænker paa hende og hendes Børneflokk med megen Deltagelse, og ønsker dem alt godt paa den lange Rejse.«

Ved at høre Navnet havde den lille Professor spidset Øre.

»Fru Gaardbo,« sagde han. »Dersom det er i Anledning af den paatænkte Udvandring, at den Dame skal kondoleres, saa kan I spare Jer Ulejligheden. Rejsen bliver vist ikke til noget — i det mindste ikke foreløbig.«

»Hvorfor?« spurgte begge Damerne.

»Doktor Gaardbo har faaet Tilbud om en Anbringelse herhjemme. Det er saamænd ingen anden end vor fælles Ven Torben Dihmer, der agter at engagere ham derovre paa sin Gaard.«

»Dihmer!« udbrød Fru Bertha, mens Jytte, der allerede havde haft Haanden paa Dørgrebet, uvilkaarligt igen nærmede sig et Skridt.

»Det er formodenlig en Slags Godslæge-Stilling, han skal overtage,« fortsatte Asmus Hagen. »Jeg har min Viden fra en Doktor Mikkelsen i Randers, som jeg tidligere har korresponderet med i Anledning af Torben. Han har indtil Dato været hans Huslæge, saa det er desværre udelukket, at der kan foreligge nogen Misforstaaelse.«